

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Križni put petkom i nedjeljom u 18.15 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 14 (604), 26. veljače 2023.

KRALJICA

1. korizmena nedjelja

*Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome,
po velikom smilovanju izbriši moje bezakonje!*

*Operi me svega od moje krivice,
od grijeha me mojeg očisti!*

*Bezakonje svoje priznajem,
grieh je moj svagda preda mnom.
Tebi, samom tebi ja sam zgriješio
i učinio što je zlo pred tobom.*

*Čisto srce stvori mi, Bože,
i duh postojan obnovi u meni!
Ne odbaci me od lica svojega
i svoga svetog duha ne uzmi od mene!*

Ps. 51, 3-6a. 12-14

**I. čitanje (Post 2, 7-9; 3, 1-7), II. čitanje (Rim 5, 12-19)
Evangelje po Mateju (Mt 4, 1-11)**

OSNOVNE KUŠNJE

S današnjom nedjeljom ulazimo u korizmu: vrijeme kušnje i probanja. Nužno nam je proći test. Moramo se 'izvježbati' u svladavanju napasti. Takvo probanje je prošao i sam Isus, a kamo li nećemo mi obični ljudi. Može li se danas govoriti o kušnji i pokori kao slobodnom izboru? Čini mi se da nismo skloni bilo kakvoj žrtvi.

Ne radi se o prihvaćanju pokore kao kazne za grijeha nego o žrtvi kao duševnom i tjelesnom treningu. Pokora je način proživljavanja sebe i svijeta u realnim situacijama. Kroz pokoru mi "simuliramo" moguće situacije u koje nas može dovesti život. Pokora je neka vrsta duševnog spartanstva. Faktično mi pokoru biramo ne da bi zadovoljili za grijeha nego da bi ušli u dublju spoznaju samoga sebe. Svi mi više grijeshimo iz nepoznavanja samih sebe nego li iz zloće.

U Kristu je nekako sintetizirana cijela ljudska povijest čovjeka. Kao da s njime započinje umiranje starog čovjeka i rađanje novog. U Bibliji se uvijek donose događaji koji su proročki i simbolički. Zauvijek su i za sve vrijedni. Kako danas čitati Isusove kušnje? Kao što je Izrael izbjegao u Egipat tako je i Isus. Egipat je zemlja mudrosti i otkrića. Iz Egipta se vraća 'kući' kroz pustinju. A pustinja je izvanjsko mjesto gdje ljudi ne prebivaju.

U pustinju se ide kušati samoga sebe i moliti Boga. Isto tako je pustinja simbol kušnje i napasti. U pustinji se otkriva Boga, ali se doživljava i sotonjska kušnja. U pustinji se posti i sanja o svečanoj gozbi (Br 11,4; Izl 16,3). U pustinji je Bog objavio svoju prisutnost. Da, Boga se otkiva na granici naše egzistencije. Tek kad 'kapituliramo' u sebi pokazuje se lice Božje. Bog se pokazuje jako blizu čovjeku, a s druge strane kao da se čovjek odmiče.

Tako je bilo i s prvim Adamom i svim adamima. Isus izlazeći iz "svoje krstionice" je novi Adam, Sin Božji koji predvodi novo čovječanstvo. Do rađanja novog čovjeka potrebno je proći pročišćenje, metanoju (obraćenje) i novo rađanje. Ali ovo drugo rađanje ne događa se od

drugoga i bez nas, već s našim nastojanjem i našim pristankom. Adamu je sotona predstavio nadnaravne moći kojima bi se izjednačio s Bogom. U tom stanju ne treba mu ni vjera ni poslušnost.

Sotona s Kristom započinje istom taktikom nudeći mu sve blagodati ovoga svijeta (čovjeku koji je izgladnio u pustinji!) i nudeći mu ostvarenje svih zemaljskih ambicija... Napastovanje Isusa postaje nam jasno u svjetlu Biblije, osobito Knjige postanka i Izlaska. Znači sintetizira se čovjekovo rađanje i preporađanje (Stvaranje i Izlazak!). Tri su ljudske kušnje: kruh, čudo (religioznost), vlast - slava. Ove kušnje nitko ne može preskočiti.

Svatko će se s njima susresti. Istina, ne uvijek na izričit način, ali stvarno da. Takvo je ljudsko biće. Bori se za svoj opstanak. I postavlja nam se pitanje da li smo apsolvirali 'prirodnog' čovjeka i započeli živjeti po 'duhu'. Tek kad čovjek apsolvira ove tri kušnje može se govoriti da je izrastao u novog čovjeka. Kroz savladavanje napasti nad okupiranosti hranom (imanjem), slavom i moći nadvladava se vlastiti egoizam i otvara se drugome.

Bez nadvladavanja ovih kušnji nemoguće je prepoznati Boga i drugog čovjeka. Pa ni samoga sebe. Novi čovjek se rađa iz žrtve i ljubavi. Dobro je naglasiti da ljubav uključuje žrtvu. Sveta je žrtva samo ona koja uključuje ljubav.

Nije svaka žrtva sveta niti je svaka žrtva s ljubavlju. A žrtva koja nije prožeta ljubavlju ne preporuča. Isto tako žrtva s ljubavlju donosi radost. A mi ljudi skloni smo prihvatiti ljubav bez žrtve. A to je vrlo rijetko. Tek kad se prođe kroz kušnje može se govoriti o ljudskoj zrelosti za buduće pothvate.

Prije 'probanja' sva su naša maštanja samo lijepa ideja za koju ne znamo ima li u nama podlogu. I evangelje reče: poslije nego je Isus svladao kušnje pojavili su se anđeli i služili mu. Eto tako će se događati svakome čovjeku koji odbije napasti imanja, čudesa i slave. Tada će zavladati mir u ljudskom srcu.

Marijan Jurčević, OP